

de seks grundenergier evigt vedligeholder det levende væsens lyst til at manifestere og opleve livet. Hvordan skulle det levende væsen uden adgangen til denne livets allerhøjeste behags- eller velværefornemmelse kunne udholde dets livsvigtige udviklingsbetingelser i dets reinkarnation eller genfødelser i livets sorteste mørke eller kontrast til det evige lys. Er det ikke netop det lys, det skal blive til eet med i væremåden for at blive til det færdige menneske i Guds billede efter hans lighed? - Hvilket andet lys eller livslystbefordrende oplevelse af den allerhøjeste vellyst- eller behagsfornemmelse eksisterer der i det kulminerende dræbende princips område? - Hvad er det, der giver de levende væsener ^{her} en vedvarende lyst til livet, skønde lever ^{en} i tilværelse, i hvilken det er livsbetingelse for dem at dræbe for at leve, og selv bliver dræbt ^{helst andet} for at være føde for andre væsener? - Er det ikke netop vellystfornemmelsen i parringsakten? - ~~mmmmmmmmmm~~ Vi er her i et område, hvor der absolut ikke eksisterer nogen som helst anden form for hverken sympati eller kærlighed, end parringskærligheden. Her, hvor alle må være i krig med alle for at kunne leve, hvordan skulle der kunne opstå lysten til at leve, ~~mmmmmmmmmm~~ dette liv og dermed lysten til at kæmpe for at ^{bevare} ~~opnå~~ en sådan dødens tilværelse? ^{hvis ikke der kunne oplyses Lyst} - Et væsen i en sådan tilværelse, hvis den ~~mmmmmmmmmm~~ var mulig, ville umuligt kunne møde nogen som helst form for kærlighed, da en sådan jo ikke eksisterede. Der ville ~~mmmmmmmmmm~~ kun eksistere en total eller hundrede procent livsforfølgelse, hvorhen væsenet så end måtte vende sig. Det ville være et kulminerende helvede uden den allermindste grad af lys eller velvære, uden behagsfornemmelse eller ^{være} kærtagnsoplevelse. - Men takket Verdensaltets evige love kan et sådant helvede, en sådan meningsløs og nytteløs tilværelse umuligt eksistere.

Det er rigtigt, at der i virkeligheden eksisterer et helvede, hvor det virkelig ^{er} en livsbetingelse for væsenerne at må dræbe for at leve og selv blive dræbt, ~~for at blive til føde for andre væsener~~, men i dette helvede eller mørke er der ligeakkurat så megen lys, velvære eller behagsfornemmelse, som der skal ^{til} for at væsenernes lyst til livet kan opretholdes. Dette mørke er en livsbetingelse i de levende væseners udvikling fra mørke til lys, fra primitivitet til intellektualitet, fra had til kærlighed, fra dyr til ^{til} mennesket i Guds billede efter hans lighed. Uden oplevelse af dette mørke absolut ingen evne til oplevelse af

X J 10